

[Alvilda Larsen.]

Jeg håber, at det kommende folketingsudvalg vil have moralsk mod til at indhente oplysninger hos fremlejenævnene om, hvordan deres arbejde foregår i dag. Jeg vil stærkt anbefale det folketingsudvalg, der bliver nedsat, at søge oplysning om nævnenes virksomhed, men jeg tør vel næppe håbe, at det moralske mod er så stort, at der åbnes adgang for mit parti til at deltage i udvalgets arbejde.

Forholdet er jo i det hele taget det, at jeg vel næppe, når det foreliggende lovforslag kommer til realitetsforhandling her i tinget, skal vente, at den højtærede boligminister vil låne øren til de ønsker, der fremsættes fra mit partis side. Erfaringerne viser jo noget helt andet, og sporene skræmmer. I foråret, da rigsdagen erkendte sin afmagt og erklærede, at den ikke formåede at gennemføre det lejelovforslag, som lejerne med rimelighed havde krav på, og som ikke behøvede yderligere syltning, fremsatte repræsentanter for de to grundejerpartier her i salen, det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen og det ærede medlem hr. Thestrup, en stille bøn til den højtærede boligminister om, da han jo ikke havde opfyldt deres partis hede ønsker om huslejeforhøjelse, at komme grundejerne til hjælp på anden måde, nemlig ved i et cirkulære at pålægge de myndigheder, der forvalter boligtilsynslovens og byggelovens bestemmelser vedrørende udlejningsejendommens vedligeholdelse, forsåvidt indvendig vedligeholdelse angår, at tage hensyn til grundejernes vanskelige økonomiske stilling. Den højtærede minister viste sig meget hurtigt værdig til den tillid, som de ærede repræsentanter for henholdsvis konservative og venstre viste ham ved den lejlighed. Boligministeren, som samme dag i diskussionen med mig havde erklæret, at han ikke påtog sig opgaver, som han i forvejen anså for at være uløselige, fandt her en opgave, som ikke oversteg hans kræfter. Inden der var gået en måned, viste den højtærede minister de to nævnte medlemmer sin hengivenhed og udsendte den 30. april 1949 en skrivelse til Københavns magistrat og Gentofte m. fl. kommunalbestyrelser, som jeg med den højtærede formands tilladelse skal citere:

„Ifølge § 61 i byggelov af 29. marts 1939 for staden København skal enhver bebyggelse i alle dens dele og med alt tilbehør i eller udenfor samme til enhver tid holdes i forsvarlig og sømmelig stand.“

Jeg fortsætter med 2det afsnit:

„Under hensyn til den således i kom-

munen gældende bestemmelse skal man henlede magistratens opmærksomhed på, at der i folketinget ved anden behandling af forslaget til lov om leje m. m. blev fremsat henstilling om, at myndighederne ved administrationen af disse bestemmelser, og når det ikke drejer sig om foranstaltninger, der er påkrævet af hensyn til brugernes sundhed og sikkerhed, tager hensyn til de grundejere, der kan dokumentere, at forholdet vil bringe dem i økonomisk vanskelighed, idet forbedringens bekostning vil overstige ejendommens økonomi, og at ministeriet for byggeri og boligvæsen kan henholde sig hertil.“

Jeg har med flid gransket § 61 i staden Københavns byggelov, men jeg har ikke i denne paragraf kunnet finde nogen bemyndigelse for ministeren til at pålægge de kommunale myndigheder at bortse fra det klare påbud, der gives i denne lov. Men måske den højtærede boligminister vil være så venlig at give tinget og mig en forklaring på, hvorfra han har hjemmelen til at udsende denne skrivelse til kommunalbestyrelserne.

Spørgsmålet om ministrenes bemyndigelser er jo et brændende spørgsmål, der har den allerstørste interesse for medlemmerne, i hvert fald i den ene halvdel af salen, så hvis det skulle vise sig, at boligministerens eneste adgang i denne sag er bemyndigelserne i vareforsyningsloven, håber jeg, de ærede medlemmer hr. N. Chr. Christensen og hr. Thestrup vil indrømme, at ministerens bevægelsesfrihed nu må beskæres. Det andet fører jo lige lukket ind i socialisme. Men indtil videre vil jeg sætte et stort spørgsmålstegn ved boligministerens beføjelse til at henstille noget om udlejningsejendommens vedligeholdelse, og jeg støtter mig ikke mindst til udtalelser af det ærede medlem hr. Thestrup, der jo både driver juridiske sysler udenfor denne sal og også havde visse juridiske betænkeligheder i foråret, idet han udtalte:

„Det er muligt, at den højtærede boligminister ikke finder det rigtigt at udsende et sådant cirkulære, og jeg erkender, at domstolene ikke er bundet ved en henstilling som den nævnte.“

Næsteften at give kommunalbestyrelserne og lejerne det råd, at de ikke skal regne med boligministerens cirkulære, men blot indbringe sagen for domstolene, benytter jeg lejligheden til overfor den højtærede boligminister at understrege, at nu ved han altså, hvem der tjener grundejernes interesser i denne sal. Måske jeg på denne baggrund kan fange den højtærede boligministers opmærksomhed, når jeg i det følgende skal tillade